

GLOBAL RESEARCH: WEF - Pozadie vzostupu Klausa Schwaba a Globálna tieňová elita

- CZ24 News | 20. dubna 2023

Kniha opisuje vzostup moci a vplyvu digitálno-finančného komplexu, ktorý si okrem centrálnych bánk podmanil aj vlády, akademické prostredie na čele s poprednými svetovými univerzitami a médiá, formujúce verejnú mienku. Autor upozorňuje, že ak sa pozriete na akcionársku štruktúru veľkých mediálnych skupín, aj tam sa vždy objavujú stále tie isté mená. Nakoniec do mocenskej chobotnice patria aj nadácie miliardárov a korporácií, ktorých úlohou je paradoxne ukrývať vplyv ultrabohatej elity, ktorá de fakto vlastní svet. Predchádzajúcu časť si môžete pozrieť [TU](#)

Kapitola II: Pozadie Klausa Schwaba

Klaus Schwab sa narodil v Ravensburgu 30. marca 1938 ako syn Nemca Eugena Wilhelma Schwaba a jeho druhej manželky, Švajčiarky Eriky Schwab,[5] rodenej Epprechtovej. Eugen Schwab, vyštudovaný strojní inžinier, bol vymenovaný za obchodného riaditeľa ravenburgskej pobočky švajčiarskej strojárkej a turbínovej spoločnosti Escher Wyss, ktorú predtým riadil v Zürichu.

Escher Wyss, jeden z najväčších švajčiarskych exportérov priemyselných produktov po prvej svetovej vojne, sa v dôsledku svetovej hospodárskej krízy v 30. rokoch dostal do ťažkostí a snažil sa prežiť. Počas tohto zápasu sa závod v Ravensburgu na čele s Eugenom Schwabom vypracoval na dôležitý pilier spoločnosti ako celku, aj keď pod pochybnou záštitou.

Spoločnosť ako vojenský dodávateľ profitovala z Hitlerových vojnových príprav a ako najväčší zamestnávateľ v Ravensburgu získala od NSDAP titul „Národná socialistická modelová spoločnosť“.

Počas vojny pomáhal Escher Wyss nemeckému Wehrmachtu vyrábať vojnové zbrane a výzbroj, vrátane výroby dielov pre nemecké bojové lietadlá a zamestnávania vojnových zajatcov.[6]

Vďaka svojmu nemecko-švajčiarskemu pôvodu si rodina Schwabovcov užívala privilégium cestovať tam a späť medzi oboma krajinami kedykoľvek počas vojny. Po skončení vojny sa Eugen a Erika Schwabovci s Klausom a jeho mladším bratom Ursom Reinerom presťahovali späť do Švajčiarska.

O niekoľko rokov sa rodina vrátila do Ravensburgu, kde bol Eugen Schwab vymenovaný za prezidenta Ravensburgskej obchodnej komory.

Klaus Schwab navštevoval The Spohn High School v Ravensburgu od roku 1949. Po ukončení strednej školy študoval na žiadosť svojho otca v rokoch 1958 až 1962 strojárstvo na Švajčiarskom federálnom technologickom inštitúte (ETH) v Zürichu.

V roku 1962 promoval s inžinierskym titulom. Potom študoval obchodnú administratívu na univerzite vo Fribourgu v západnom Švajčiarsku, v rokoch 1963 až 1966 pracoval na čiastočný úväzok ako asistent generálneho riaditeľa Nemeckej strojárkej federácie (VDMA) vo Frankfurte.

V roku 1965 získal doktorát na ETH Zürich dizertačnou prácou na tému „Der längerfristige Exportkredit als betriebswirtschaftliches Problem des Maschinenbaus“ (Dlhodobý exportný úver ako obchodný problém v strojárstve) a v roku 1967 na Univerzite vo Fribourgu dizertačnou prácou na „Ö!“

V rokoch 1966 a 1967 Schwab ukončil akademický rok na **Harvard Business School**, kde získal titul Master of Public Administration (MPA). Tu sa stretol s množstvom osobností, ktoré mali zásadne ovplyvniť ďalší jeho život. **Jeho profesor Henry Kissinger**, jedna z kľúčových postáv svetovej politiky 70. rokov ako poradca pre národnú bezpečnosť a minister zahraničných vecí USA, patrí podľa Schwabových vlastných vyjadrení k osobnostiam, ktoré v priebehu života najviac ovplyvnili jeho myslenie.

Sotva menej dôležití mohli byť dvaja ďalší harvardskí profesori: Kenneth Galbraith, svetoznámy ekonóm, autor učebníc a poradca niekoľkých amerických prezidentov; a Herman Kahn, kybernetik, futuroológ a ako jadrový stratég jeden z architektov konceptu „jadrového odstrašovania“ vyvinutého počas studenej vojny. Všetky tri mali zohrať rozhodujúcu úlohu pri založení Schwabovej nadácie v roku 1971.

V roku 1967 sa Schwab vrátil do Zürichu a do roku 1970 pracoval ako asistent predsedu predstavenstva Escher Wyss, spoločnosti, ktorej predtým šéfoval jeho otec. Escher Wyss sa v minulých rokoch opäť dostal do ťažkostí a po neúspešnej spolupráci s Brown Boveri a Maschinenfabrik Oerlikon ho v roku 1966 prevzala spoločnosť Sulzer AG so sídlom vo Winterthure.

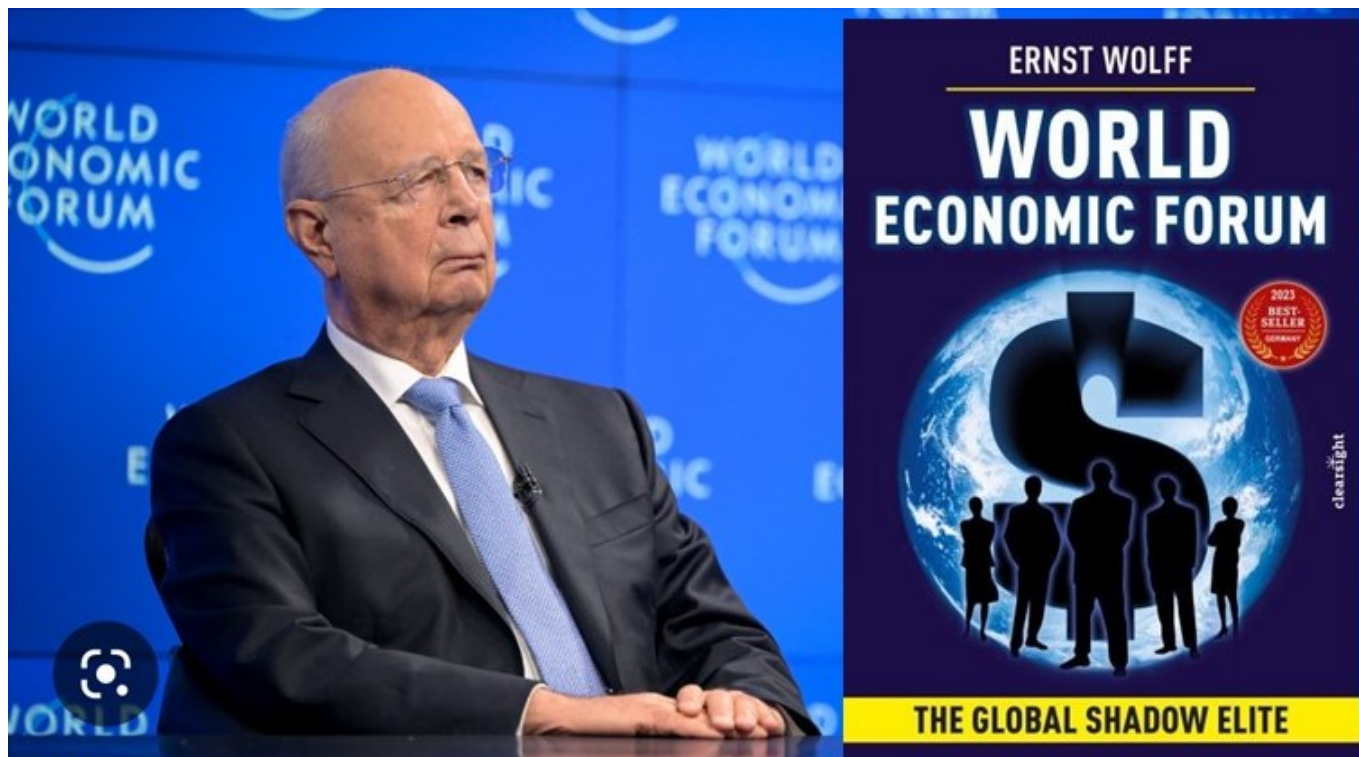
V nasledujúcich troch rokoch pomohol Schwab vo vedúcej pozícii zorganizovať kompletnú fúziu so spoločnosťou Sulzer. Tu sa prejavili niektoré z jeho silných stránok, a to skoré rozpoznanie technologických a trhových trendov a ich implementácia do podnikovej praxe.

Už pri nástupe do funkcie **v roku 1967 predpovedal dôležitosť využitia počítačov v modernom strojárstve**. V nasledujúcich troch rokoch zúročil tento poznatok a zabezpečil, že strojárská spoločnosť premenovaná na Sulzer Ltd sa rozvinula na skupinu moderných technológií.

V roku 1969 prijal na čiastočný úväzok profesúru na Centre d'Études Industrielles (CEI), medzinárodnom manažérskom inštitúte pridruženom k Ženevskej univerzite, z ktorej sa neskôr stala IMD vo švajčiarskom Lausanne.

Kapitola III: Tri rozhodnutia s veľkými dôsledkami

V roku 1970 Schwab urobil tri rozhodnutia, ktoré zmenili jeho život od základov: Opustil prácu, dokončil knihu a pripravil sa na prvú veľkú medzinárodnú konferenciu.



Po ukončení stáleho zamestnania si v Ženeve založil kanceláriu pre troch ľudí. Prvou zamestnankyňou, ktorú prijal, bola Hilde Stoll, s ktorou sa oženil nasledujúci rok a ktorá po jeho boku stojí dodnes. V tom istom roku dokončil knihu *Moderne Unternehmensführung im Maschinenbau* (Moderný manažment v strojárstve), ktorú napísal na žiadosť svojho bývalého zamestnávateľa, Nemeckej strojárskej federácie (VDMA), a ktorá vyšla vo Frankfurte v roku 1971.

Táto kniha obsahuje dôležitý kľúč k pochopeniu Schwabovho veľkého úspechu. Načrtol v ňom základy svojej politickej a ekonomickej filozofie a **ako jeden z prvých použil termín stakeholder kapitalizmus**.

Schwab sa tak zámerne vyčlenil z neoliberálneho konceptu akcionárskeho kapitalizmu. Pre jej v tom čase najpopulárnejšieho zástancu Milтона Friedmana by hlavným cieľom korporátnych manažérov mala byť maximalizácia zárobkov s cieľom zvýšiť výnosy pre akcionárov (Friedmanova doktrína).

Schwab čelil tejto provokatívne cynickej definícii svojou víziou kapitalizmu, ktorý by sa mal zaoberať aj záujmami a blahobytom zamestnancov, zákazníkov, dodávateľov, vlády, spoločnosti ako celku a okrem toho aj ochranou životného prostredia.

Tým však iba prijala bežnú kritiku kapitalizmu, ktorú vyslovila väčšinou politická ľavica, bez spochybňovania zákonov trhu, spochybňovania politického poriadku alebo poskytovania konkrétnych pokynov na konanie na dosiahnutie svojich cieľov.

Ideológia zainteresovaného kapitalizmu v podstate nebola a nie je ničím iným, než úprimným záväzkom voči trhovej ekonomike a existujúcim politickým a sociálnym štruktúram v kombinácii s (väčšinou neúčinným) apelom na svedomie podnikateľov a politikov.

Pre tých druhých má však Schwabova ideológia určitú príťažlivosť: Na jednej strane tí, ktorí sa k nej hlásia, naznačujú, že sú oboznámení s kritikou a snažia sa konať spoločensky prijateľnejším spôsobom ako neoliberálna konkurencia.

Na druhej strane, kedykoľvek sa odchýlia od jej princípov, môžu poukázať na vonkajšie obmedzenia ekonomického alebo politického charakteru, a tým sa morálne vykúpiť. Inými slovami, koncept

kapitalizmu stakeholderov je figový list, za ktorý sa možno skryť bez toho, aby musel zásadne meniť svoju stratégiu.

Hlavnou činnosťou spoločnosti Schwab ako nezávislého dodávateľa v roku 1970 bolo pripraviť a zorganizovať konferenciu s cieľom predstaviť špičkovým európskym manažérom americké metódy riadenia, a to vo veľkom meradle.

Jeho cieľom bolo v nasledujúcom roku spojiť niekoľko stoviek generálnych riaditeľov s poprednou fakultou európskych a amerických obchodných škôl.

Kedže Schwab mal v tom čase len 32 rokov, len päť rokov profesionálnej praxe a nemohol sa pochváliť mimoriadnym úspechom, človek si kladie otázku: Boli to horúčkovité sny mladého muža, ktorý trpel prehnanou sebadôverou, alebo mali nejaký vplyv sily, ktoré ho podporujú v pozadí?

Minimálne jednu takúto silu dokonca potvrdzuje aj samotný Klaus Schwab. Podľa jeho vyjadrení tam bol nemecký priemyselník, ktorý mu požičal 50 000 frankov na jeho projekt.[7] Skutočnosť, že túto pôžičku Schwabovi podmienil buď splatením peňazí, alebo vstupom do jeho spoločnosti, naznačuje, že títo dvaja si boli blízki. Je dosť možné, že sponzorom bol Gottlieb Stoll, zakladateľ švábskej firmy Festo a otec neskoršej Schwabovej manželky Hilde.

Ale ani 50 000 frankov by určite nestačilo na realizáciu Schwabových plánov. Kto boli teda ďalší podporovatelia? Na túto otázku by mal dať odpoveď pohľad na personál a okolnosti prvých konferencií.

Obsah knihy

Predslov

Kapitola I: Malé mestečko na brehu Ženevského jazera

Kapitola II: Pozadie Klausa Schwaba

Kapitola III: Tri rozhodnutia s veľkými dôsledkami

Kapitola IV: Davos, 1971: Prvé stretnutie

Kapitola V: 1972: Druhé stretnutie - v znamení Európy

Kapitola VI: 1973: Undeterred Ahead

Kapitola VII: Ekonomické a politické pozadie prvých rokov

Kapitola VIII: 1974 — 1976: Fórum získava vplyv a moc

Kapitola IX: 1977 — 1980: Prielom

Kapitola X: V pozadí: Digitalizácia a finančná podpora

Kapitola XI: Prvá polovica 80. rokov: Tehla za tehlu

Kapitola XII: 1985 — 1988: Vzostup na politický Olymp

Kapitola XIII: 1989 — 1990: Konečný rozpad východného bloku

Kapitola XIV: 90. roky 20. storočia – Digitalizácia a finančná podpora naberajú rýchlosť

Kapitola XV: 1991 — 1992: WEF sa stáva kádrovou školou pre elitu

Kapitola XVI: 1993 – 1995: Nikto nebol zvolený, ale vplyvnejší ako kedykoľvek predtým

Kapitola XVII: 1996 — 1998: WEF postupne preberá globálne vedenie

Kapitola XVIII: 1999 — 2000: Protesty, prelom milénia a nadácia s dôsledkami

Kapitola XIX: 2001 — 2003: Teror a vojna ako ekonomické hnacie sily

Kapitola XX: 2004 — 2006: Pokoj pred búrkou

Kapitola XXI: 2007 — 2008: Svetová finančná kríza všetko mení

Kapitola XXII: 2009 — 2011: Šetrnosť za každú cenu

Kapitola XXIII: 2012 — 2014: Zameranie na zdravie, klímu a Ukrajinu

Kapitola XXIV: 2015 — 2017: Štvrtá priemyselná revolúcia a transhumanizmus

Kapitola XXV: 2018 — 2019: Finančný systém je hotový, čo teraz?

Kapitola XXVI: 2020: COVID-19 a veľký reset

Kapitola XXVII: 2021 — 2022: „Kreatívna deštrukcia“ – až do vojny

Kapitola XXVIII: Vízia budúcnosti WEF: Autoritárske režimy a meny digitálnych centrálnych bánk ...
131

Kapitola XXIX: Od EMF k WEF: Od lobizmu k transhumanizmu

Kapitola XXX: 2023: Klimatické zmeny a umelá inteligencia

Bonusová kapitola A: Strategickí partneri

Bonusová kapitola B: Mladí globálni lídri

AUTOR: Ernst Wolff

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.